

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 353. Voor ik begin met de aangekondigde eerste Blue Note session van Miles Davis, eerst een inhaalmanoeuvre achteruit omdat ik eigenlijk toch wel twee stukken wil laten horen uit de Prestige-session van 17 januari 1951. In 351 was alleen "I know" te horen als een soort curiositeit, Davis speelde in dat stuk piano. De complete groep bestond uit Miles Davis-trompet, Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Bennie Green-trombon, John Lewis-piano, Percy Heath-bas, Roy Haynes-drums. Dit is een blues van Miles Davis, "Down".

plaat 1 Miles Davis Sextet: Down (Miles Davis)
A/2 - 2:51 - Prestige SMJ-6523

"Down", blues van Miles Davis. Nu zonder Bennie Green en Sonny Rollins, van Richard Rodgers "The blue room".

zelfde Miles Davis Sextet: The blue room (Rodgers, Hart)
A/3 - 3:00 - idem

"The blue room" - Miles Davis-trompet, John Lewis-piano, Percy Heath-bas, Roy Haynes-drums. Opnamen uit een Prestige-session van het Miles Davis Sextet, New York City, 17 januari 1951. 5 oktober was de 'Dig'-session, maar ook hier gold al dat Davis hard op weg was naar de manier van spelen die hem na '55 tot grote hoogte zou brengen, artistiek en kwa populariteit. Nu dus Blue Note. In 1952, het absolute dieptepunt in zijn leven en carrière, kon Davis alleen deze platensession doen, er werden zes stukken opgenomen, de conceptie was weer 78-toeren-tijdsduur, niet LP.

~~als trombonist in de vermaarde Earl Hines
van '43 waarvan geen opnamen bestaan. Op altsaxofoon Jackie
McLean die acht dagen later 20 zou worden en toen helder klonk.
goed intoneerde - later zou dat nogal wat wensen over laten
in de ritmesectie Walter Bishop Jr.-piano, Percy Heath-bas, en
op drums, voor het eerst met Davis op de plaat, een musicus die
estijds samen met de trompettist kabbelend van stad tot stad
rok, Philly Joe Jones. Die was drie jaar ouder dan Davis, 19
juli 1923 in Philadelphia geboren, en zich naar die stad Philly
noemend om verwarring met Count Basie's Jo Jones te voorkomen.
Joe schrijf je bij hem trouwens J o e. Hij overleed 30 augustus
1985, maar stond hier in '52 nog aan het begin van zijn~~

Ook nu weer een sextet: Jay Jay Johnson op trombone, Jackie McLean die acht dagen later 20 zou worden op altsaxofoon. In de ritmesectie pianist Gil Coggins ^{piano,} waarvan velen dachten dat het een pseudoniem was, maar hij is 23 augustus 1928 in New York geboren, hield in '54 ^{er} mee op als beroepsmusicus en ging in de huizen-makelaardij. Op bas de, historisch gezien, grote opvolger van Jimmy Blanton: Oscar Pettiford, door de musici O.P. genoemd en dat is dus nooit Oscar Peterson. Op drums Kenny Clarke, 'Klook'. Oorspronkelijk heette het "Max is making wax", het is van Oscar Pettiford, hier werd het genoemd "Chance it".

plaat 2 Miles Davis Sextet: Chance it (Oscar Pettiford)
I/B/2 - 3:02 - Blue Note 5C38-60091

"Chance it" dan wel "Max is making wax", en dat laatste betekent: Max Roach maakt een grammofoonplaat. Het volgende stuk is "Donna" en Blue Note geeft als componist Jackie McLean. Merkwaardig, want het stuk is "Dig" dat Miles Davis maakte op het accoordenschema van "Sweet Georgia Brown". U hoort de eerste take, en let op O.P.'s basspel als Davis zijn solo inzet.

plaat 3 Miles Davis Sextet: Donna (Miles Davis)
II/A/laatste - 3:12 - Blue Note 5C38-60092

"Donna" dan wel "Dig". Net als Blanton speelde Pettiford niet steeds twee of vier in de maat, maar ^{soms} melodisch/ritmische figurer zoals o.a. bij de inzet van Davis' solo. Nu een stuk van Dizzy Gillespie, niet de 1e maar de niet genummerde alternatieve take van "Woody' you".

plaat 2 Miles Davis Sextet: Woody'n you (Dizzy Gillespie)
I/B/laatste - 3:20 - Blue Note 5C38-60091

"Woody'n you", het Miles Davis Sextet op 9 mei 1952 met Jay Jay Johnson-trombone, Jackie McLean-altsaxofoon, Gil Coggins-piano, Oscar Pettiford-bas, Kenny Clarke-drums. In de laatste twee stukken van de session speelde Davis met alleen de ritmesectie. Eerst Jerome Kern's "Yesterdays".

zelfde Miles Davis Quartet: Yesterdays (Jerome Kern)
I/B/3 - 3:43 - idem

zelfde "Yesterdays". Tenslotte Irving Berlin's "How deep is the ocean"
Miles Davis Quartet: How deep is the ocean (Irving Berlin)
I/A/5 - 4:38 - idem

"How deep is the ocean", laatste stuk van de Miles Davis-session voor Blue Note, zijn eerste, in New York City, 9 mei 1952. En de enige platensession van Davis dat jaar, er bestaan uit '52 alleen nog wat air checks, opnamen gemaakt uit radio-uitzendingen. In 1953 ging het iets beter, toen deed hij vier sessions, maar die waren wel in de eerste vijf maanden van dat jaar. Het moet rond deze tijd geweest zijn dat Davis scheidde van zijn eerste vrouw, Irene, met wie hij in St.Louis getrouwd was, 1942, op zijn 16e dus, en waarmee hij drie kinderen had, de eerste dochter van 1943 ging de jazzgeschiedenis in door Charlie Parker die in '47 een blues haar naam gaf: Cheryl. Miles Davis zwierf in het begin van deze jaren vijftig, snabbelde van stad tot stad met een andere ernstig verslaafde musicus, drummer Joe Jones die 15 juli 1923 geboren was in Philadelphia en zich, hoewel Joe met o e geschreven is, Philly Joe noemde om verwarring met Count Basie's Jo Jones te voorkomen. Hij zou in de tweede helft van de jaren vijftig wereldvermaardheid krijgen in het Miles Davis Quintet, nu in '53 stond hij aan het begin van zijn carrière die met Davis op de plaat begon op 30 januari. Weer een sextet bij deze session, terug bij Prestige. Opnieuw Sonny Rollins-tenorsaxofoon, maar ook, voor de tweede keer bij Miles Davis, Charlie Parker. In de ritmesectie Walter Bishop Jr. piano, Percy Heath-bas, Philly Joe Jones-drums. Net zoals bij de 'Dig'-session van Prestige, en in tegenstelling tot de opvattingen bij Blue Note, werd dit weer een echte LP. Eerste stuk, met Rollins eerste en dan Parker: "Compulsion".

plaat 4 XX
Miles Davis Sextet: Compulsion (Miles Davis)
B/1 - 5:35 - Prestige PR 24002

"Compulsion", thema van Miles Davis, eerst opgenomen stuk bij de eerste Davis-session in 1953. 30 januari in NYC voor Prestige: Miles Davis-trompet, Sonny Rollins en Charlie Parker in deze volgorde solerend, op tenorsaxofoon, Walter Bishop Jr.-piano, Percy Heath-bas, Philly Joe Jones-drums. Volgende keer, vrijdag 9 januari wanneer er om half 11 's avonds alleen *de* jazzgeschiedenis is, nog een stuk uit deze session. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 353, MdR.

NA 154102

36:25

opv. 27.10.86

0 0 0 0 0